

Kuusikymmentä vuotta Herran palveluksessa

Oikein sydämellisesti tervehdin kaikkia veljiä ja sisaria meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. Johdannoksi minä olen valinnut Paavalin sanan 1. Tim. 1:12; hänhän oli saanut suoran kutsumisen ja asetettiin tehtävään:

„Minä kiitän Häntä, joka minulle on voimaa antanut, Kristusta Jeesusta, meidän Herramme, siitä, että katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa ...”

Kuten teille kaikille on tunnettua, minä olen vihkinyt elämäni Herralle jo 1949 helluntaikonferenssissa Hampurissa ja sain samaan aikaan tietää veli Branhamin erikoisesta palvelustehtävästä. 1955 minä sain osallistua hänen kokouksiinsa Karlsruhessa ja opin tuntemaan hänet siellä myös henkilökohtaisesti ensimmäisessä keskustelussa toinen toistemme kanssa.

Tarkkaan 60 jälkeen minä viittaan nyt vielä kerran sanoinkuvaamattomaan kokemukseen maanantailta, 2. päivä huhtikuulta 1962. Minä sanon totuuden Jumalan kasvojen edessä. Se tapahtui ennen auringonnousua: Herra puhui ikkunan oikealta puolelta käsin sanat: **»Palvelijani, sinun aikasi tätä kaupunkia varten on pian päätöksessä. Minä lähetän sinut toisiin kaupunkeihin julistamaan Minun Sanaani.«** Minä nostin käteni ja sanoin: „Herra, he eivät ole kuuleva minua ...” Herra vastasi: **»Palvelijani, tulee aika, jolloin he ovat kuuleva sinua. Hankkikaa talteen itsellenne ruokaa ja elintarvikkeita, sillä tulee suuri nälänhätä. Silloin sinä olet seisova kansan keskellä ja jaat ruokaa ...«**

Joulukuussa 1962 minä vierailin veli Branhamin luona Jeffersonvillessä. Jumalallisen paljastamisen kautta hän toisti sana sanalta englanniksi sen, mitä Herra oli sanonut 2. huhtikuuta minulle saksankielellä. Kaksi veljeä Fred Sothman ja Banks Wood olivat todistajina läsnä. Sitten hän selvitti minulle: „Ruoka, joka sinun tulee varastoida, ei ole mitään maallista ruokaa, niinkuin sinä olet ajatellut, vaan tätä aikaa varten luvattu Sana, joka on saarnoissa, jotka nauhoitetaan ääninauhoille. Kuitenkin odota jakamisen kanssa, kunnes saat lopunkin, mikä kuuluu siihen.

Me kaikki tiedämme, että veli Branhamille, luvatulle profeetalle (Mal. 4:5), sanottiin 11. kesäkuuta 1933: **»Niinkuin Johannes Kastaja lähetettiin edeltämään Kristuksen ensimmäistä tulemusta, niin sinut lähetetään Sanoman kanssa, joka edeltää Kristuksen toista tulemusta.«** Hän itse on toistuvasti painottanut: „En minä, vaan Sanoma on edeltävä Kristuksen toista tulemusta.” Jumala on käyttänyt häntä paljastamaan kaikki salaisuudet ja varastoimaan hengellisen ruuan. 11. kesäkuuta 1958 hän sanoi minulle Dallasissa/Texasissa meidän keskustelumme lopussa: „Veli Frank, sinä olet palaava Saksaan tämän Sanoman kanssa.” Siitä alkaen lähetettiin hänen saarnansa meille säännöllisesti ääninauhoilla ja minä aloin kääntämään ne.

Niin varmasti kuin Herra on antanut minulle tehtävän, niin varmasti minä olen sen suorittanut kaikkine yksityiskohtineen. Täältä käsin on veli Branhamin kotiinmenon jälkeen Jumalan Sana kannettu kaikkeen maailmaan. Lähetysmatkoillani minä olen pitänyt vain kaksi saarnaa, korkeintaan kolme

yhdessä kaupungissa ja olen matkustanut seuraavaan. Paikkakunnan veljien kautta ovat sitten syntyneet paikallisseurakunnat.

2. huhtikuuta 1962 oli se päivä, jolloin Herra antoi minulle tehtävän ja asetti minut palvelukseensa. 60 vuoden kuluessa Hän antoi minulle yhä uudelleen korvinkuultavasti ohjeet, jotka liittyivät minun palvelustehtävääni. Minä haluan tuoda selväksi, että se ei koskaan tapahtunut unessa, vaan aina valveilla ollessa. Minä voin sanoa päivän, paikan ja hetken joka kerta. Niin Herra puhui myös tuona 19. syyskuuta 1976 Edmontonissa, sunnuntaiaamuna, käskevällä äänellä seuraavat sanat: »Palvelijani, Minä olen määrännyt sinut Matt. 24:45-47 mukaisesti jakamaan ruokaa oikeaan aikaan.« Hän, joka lukee tämän raamatunpaikan, on toteava, että jakeessa 47 on kirjoitettu: „*Hän (Herra) asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.*” Meidän ajassamme on paljastettu koko Jumalan neuvopäätös kuin ei vielä milloinkaan aikaisemmin. Niinkuin Paavali voin myös minä todistaa: „... *minä en ole sallinut itseni olla julistamatta teille koko Jumalan neuvopäätöstä...*” (Apt. 20:27; saks. Raam.). Saarnoissani, prosyyreissäni, kirjoissani ja kiertokirjeissäni on jokainen raamatullinen aihe käsitelty.

Matt. 24:ssä meidän Herramme ei ole edeltäsanonut vain temppelin tuhoamisen, Israelin hajottamisen ja viikunapuuvertauksessa heidän takaisinpaluunsa omaan kotimaahansa (jae 32). Mitä lopunajassa tapahtuu, myös sen Hän on edeltäsanonut, nimittäin sotia, nälänhätää, kulkutauteja, maanjäristyksiä ja kalliita aikoja. Siihen lisäksi kuuluu myös jae 14: „*Ja tämä valtakunnan pelastusanoma on saarnattava koko maanpiirin yllä kaikille kansoille todistukseksi ja sitten tulee loppu*”, aivan samoin se, mitä on kirjoitettu jakeissa 45 jakeeseen 47 asti, siis sekä Sanan julistus että myös hengellisen ruuan jakaminen.

Me elämme todella vielä raamatullisissa päivissä, jolloin Herra itse on lähettänyt palvelijansa ja profeettansa Sanoman kanssa ja on antanut minulle tehtävän julistaa paljastettua Sanaa ja ojentaa eteenpäin varastoitua ruokaa – kätkeytyä mannaa. Palvelustehtävä, jonka Herra on minulle antanut, on suoraan yhdistetty veli Branhamin palvelustehtävään, aivan samoin kuin Joosuan palvelustehtävä oli yhdistetty Mooseksen palvelustehtävään. Mooses johti kansan ulos orjuudesta, niin kuin Herra oli sen luvannut Aabrahamille, ja Joosua johti kansan sisään lupauksen maahan. Me olemme lupauksen lapsia (Gal. 4:28) ja uskomme, mitä 2. Kor. 1:20 On kirjoitettu: „...*sillä kaikille Jumalan lupauksille on Hänessä »Kyllä«, siitä seuraa Hänen kauttaan myös »Aamen«, Jumalan kunniaksi meidän kauttamme.*” Me uskomme kaikki lupaukset, jotka Jumala on Sanassaan antanut, ja tulemme näkemään ne täyttymyksessä ja koemme ne.

Sallikaa minun sanoa se teille selvästi: Ei ole kyse veli Branhamista eikä veli Frankista, vaan on kyse lupauksista – Sanasta tälle ajalle. Kenet Jumala ottaa johonkin määrättyyn tehtävään, sen Hän määrää itse, sen paremmin vielä, kun on kyse kutsumisesta, joka on suoraan liitetty Jumalan pelastussuunnitelmaan. Paavali ei ole pyytänyt mitään kutsumista, veli Branham ei ole pyytänyt mitään kutsumista, minä en ole pyytänyt mitään kutsumista. Mutta Jumala on sen suunnitellut jo iankaikkisuudesta saakka, ja niin se on tapahtunut meidän

ajassamme. Yhä vielä pätee se, mitä meidän Herramme on sanonut: „*Joka ottaa vastaan hänet, jonka Minä lähetän, hän ottaa vastaan Minut, ja joka ottaa vastaan Minut, hän ottaa vastaan Hänet, joka on Minut lähettänyt*” (Joh. 13:20). Joka menee sen ohitse, mitä Jumala tekee Sanansa mukaisesti, hän menee Jumalan ohitse niin kuin kaikki muut kirkkokunnissa ja rakentaa omaa valtakuntaansa.

1962, kun Herra asetti minut tehtävään, minä olin 29. elinvuodessa, nyt minä olen 89.:ssä ja katson taaksepäin kiitollisuudella niihin moniin vuosiin Hänen palveluksessaan. En minä tuo todistusta itsestäni, minä todistan vain kaikkivaltiaan Jumalan edessä siitä, mitä lähettämiseen on kuulunut ja mitä Herra on tehnyt kaikissa maapallon maissa. Iankaikkisesti voimassaoleva pelastussanoma kaikkine raamatullisine oppeineen on julistettu maailmanlaajuisesti. Herra sanoi: „*...sitten tulee loppu.*” Me, jotka uskomme lopunajansanomaa, saamme todistaa, että Jumala on paljastanut meille kaikki Sanan, pelastussuunnitelman salaisuudet ja on asettanut kaiken ennalleen.

Minä pyydän teitä lukemaan huolellisesti seuraavat raamatunpaikat, jotka myös sopivat minun palvelustehtävääni: „*... seurakuntaa varten, jonka palvelijaksi minä olen tullut taloudenhoitajanviran seurauksena, jonka Jumala on antanut minulle teihin katsomalla, täydellisesti julistaakseni Jumalan Sanan, nimittäin sen salaisuuden, joka on ollut kätkeytyneenä ikuisista ajoista saakka ja ihmiskunnilta, mutta nyt on paljastettu Hänen pyhillensä. Sillä heille Jumala tahtoi tehdä tietäväksi, mikä tämän salaisuuden kirkkauden täyteys kätkeytyisi siihen pakanakansain keskuudessa. Tämä rikkaus on siinä, että Kristus on teissä, kirkkauden toivona*” (Kol. 1:25-27; saks. Raam.).

Jumala on sen niin johtanut, että lähetysmatkojen kautta kaikkina noina vuosina yhteys luotiin maailmanlaajuisesti ja että nyt saarnalähetysten kautta kaikilla kielillä kaikki totiset uskovaiset voivat kuulla sen, mitä Hengellä on sanottavana seurakunnalle, ja niin Hänen seurakuntansa tuodaan takaisin tasatahtiin Hänen Sanansa niin kuin se oli alussa.

Missions-Zentrumissa Krefeldissä ei mahdollisesti voi olla enää mitään kansainvälisiä kokouksia niin kuin ne ovat tapahtuneet yli 40 kuluneen vuoden aikana. Myöskään minä en enää tule tekemään mitään lähetysmatkoja. Nyt kaikki uskovaiset kokoontuvat kaikkialla, missä se on mahdollista, rukoilemaan ja saarnojen kuulemiseen ja ovat saava osallisuuden siihen, mitä Jumala tekee täydellistytymisessä.

Me olemme Herralle kiitollisia meidän veljistämme, jotka pitävät huolen siitä, että saarnat lähetetään, aivan samoin veljistä, jotka kääntävät eri kielille ja myös palvelevista veljistä, jotka ojentavat Jumalan kansalle maailmanlaajuisesti samaa Sanaa, puhdasta hengellistä ruokaa. „*Ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Sanasta, joka lähtee Jumalan suusta*” (Matt. 4:4). Nyt on kyse siitä, että kaikki, jotka kuuluvat morsiusseurakuntaan, johdatetaan Jumalan rakkaudessa Pyhän Hengen kautta jumalalliseen ykseyteen, niin että jokainen yksilö löytää yhteyden Jumalaan, kokee henkilökohtaisen valmistumisensa ja

kaikki pelastuskokemukset niin kuin alussa ja odottaa täydellisessä
sopuoinnussa jokaisen Jumalan Sanan kanssa ylöstempausta.

Veli Branham on tehnyt oman osansa, minä olen tehnyt oman osani. Herra itse
on täydellistytävä lunastustyönsä valtavan hengenvaikutuksen
morsiusseurakunnassa, niin että se on oleva valmis kohtaamaan Yljän (Matt. 25:
10, 1. Tess. 4: 15-18; 1. Kor. 15:51-58).

Me näemme, miten kirjoitustenpaikat tätä aikaa varten täyttyvät meidän
silmiemme edessä, ja saamme nostaa päämme, sillä meidän ruumiimme
lunastaminen on lähellä edessämme.

*„Ja Henki ja morsian sanovat: »Tule!«, ja hän, joka sen kuulee, sanokoon: »Tule!«
...” (Ilm. 22:17a). „Aamen, tule, Herra Jeesus!”*

Jumalan tehtävässä toimien

Bt. Frank